

NĀMA HATTĀ नामहट्टा

Prabhupāda kathā

Gurukula v Māyāpuru

Hare Kṛṣṇa - jídlo pro život

Záplavy v Māyāpuru

Letní tábor

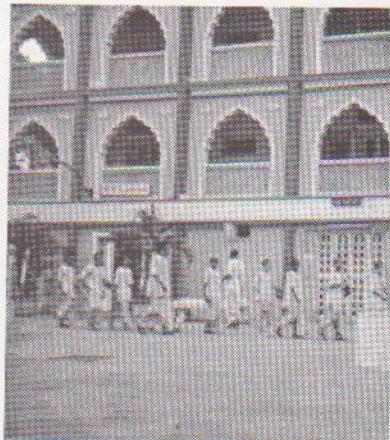

Hare Kṛṣṇa - jídlo pro život – 10

6 —— Gurukula v Māyāpuru
rozhovor s Vedasārou dāsem

Bhajan - Śrī Guru-paramparā – 17

14 —— Letní tábor - Aśvahari dāsa

Kṛṣṇova křížovka —— 18

Kṛṣṇova kuchyně —— 19

20 —— Vaiśṇavský kalendář

Sanskrt a klíč k výslovnosti

ā, ai, au, e, ī, o, ū, ē jsou v sanskrtu dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; ṛ dlouhé samohláskové r, zjednodušeně vyslováno jako ri; c se vyslovuje jako č; j se vyslovuje jako dž; ū se vyslovuje jako ū; y se vyslovuje jako j; ś, ṣ se vyslovuje jako š
Duchovní jména - Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy dostávali jména Pána Kṛṣṇy nebo Jeho velkých oddaných ve spojení se slovem dāsa (ženy dāsi), což znamená „služebník“. Například jméno Kṛṣṇa dāsa znamená „služebník Kṛṣṇy“.

NĀMA HATTA

नामहट्टा

číslo 1
IV.ročník
září / říjen 1997

Hare Kṛṣṇa
Nāma Hattā
Časopis
Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny
Zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Redakce:

Nāma Hattā
ISKCON
Centrum pro védska studia
Jílová 290
Praha 5-Zličín
155 00
tel: 02/302 12 82
fax: 02/302 16 28
e-mail: mahakirti.bvs@com.bbt.se
<http://ms.anet.cz/~mkdcvs/index.html>
<http://www.algonet.se/~krishna/>
<http://nersp.nerdc.ufl.edu/~ghi/index.html>

Zodpovědná redaktorka:

Kṛṣṇavalli devī dāsī

Grafika:

Kṛṣṇavalli devī dāsī

DTP Lotos

Spolupracovali:

Aśvahari dāsa

Rādheśa dāsa

bh. Jarda Blažek

Vážení čtenáři,

protože v září začíná pro mnohé z vás školní rok – ať již sami studujete nebo učíte či chodí do školy vaše děti nebo vnoučata – připravili jsme pro vás rozhovor s jedním z učitelů z gurukuly v Māyāpuru. Pokusili jsme se tak alespoň trochu přiblížit védsou alternativu vzdělávání. Pokud vám bude líto (tak jako třeba i mně), že nemůžete studovat v māyāpurské gurukule, nemusíte propadat beznaději. Śrila Prabhupāda přinesl nedocenitelný dar vědomí Kršny i do těch nejzapadlejších koutů světa. Mezinárodní společnost pro vědomí Kršny, ISKCON, je organizace, která je zaměřena na vzdělávání. Poskytuje vzdělání svým členům i celé společnosti. Ne však vzdělání, na jaké jsme zvyklí ze svých školních let, ale poznání o duši, duchovní i hmotné energii, jejich působení a jejich zdroji, Śrī Kṛṣnovi, a především učí, jak toto poznání úspěšně uplatnit v životě.

Můžeme tedy zpívat Hare Kṛṣṇa mahā-mantru – při každé příležitosti – sami, s rodinou, s přáteli či s oddanými, címž se zaměstnáme v činnosti určené pro seberealizaci v dnešním věku. Máme také knihy Śrīly Prabhupādy, které můžeme studovat – doma či ve společnosti oddaných, a tak získat vyšší smysl v životě a postupně najít sami sebe. Jak jinak můžeme být šťastní, než ve svém skutečném postavení jako duše?

Mnozí z vás si mohli na vlastní kůži vyzkoušet společné praktikování bhakti-yogy – zpívání Hare Kṛṣṇa mahā-mantry, studování filozofie a přijímání prasādam – na týdenním semináři začátkem léta. Pro někoho je tedy článek Aśvahariho Prabhua vzpomínkou, pro ostatní pozvánkou na příští seminář.

Když jsem našla v jednom čísle časopisu, který přináší novinky z Māyāpuru, článek o tamních záplavách, okamžitě se mi vybavilo srovnání s letošním moravským létem. Oddaní okamžitě pochopili, že to je příležitost, jak pomoci mnoha lidem v těžké životní situaci a vydali se do Prostějova a později do Otrokovic vařit a rozdávat prasādam. Více se o tom dočtete v poutavé reportáži Rādheśi Prabhua.

Těšíme se na vaše ohlasy a dotazy

Hare Kṛṣṇa

Kṛṣṇavalli devī dāsī

Prabhupāda kathā

Z knihy *Prabhupāda-līlā VII.*
od Satsvarūpy dāse Goswamiho,
vydané v nakladatelství
Gita-Nagari Press, 1982

Zábavy a učení

**Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy,
zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršṇy**

(pokračování z minulého čísla)

„Kršna je *Uttama-śloka*,“ řekl Prabhupāda, když se oddaní kolem něho shlukli mezi ostrůvky stohů knih. „Máme mnoho Kršnových zábav, zábav Caitanyi Mahāprabhu. Můžeme je zaplavit. Tak jako vy je můžete zaplavit touto literaturou. To je umění. Umění, hudba, všechno můžeme využít – člověk je tak jako tak závislý. Ať jen jí, ať jen zpívá, ať jen maluje, ať jen tančí. Máme všechno. To je vědomí Kršny. Ať jen obchoduje. Ano, strojníctví, stavění chrámů. Je to všedokonalé hnútí. To je Kršna. Všeprítažlivý. Každý může být přitahován a vzdát se všeho. Kršna ho bude přitahovat takovým způsobem, že se vzdá všech nesmyslů. To je vědomí Kršny. S veškerou ostatní přitažlivostí bude konec. *Anyābhilāṣitā-śūnyam*. Jednoduše Kršna.“ Prabhupāda krácel dál, až došel k obzvlášť velkému a vysokému stohu balíků. „Co je to?“ zeptal se.

„Časopisy *Back to Godhead*,“ odpověděl Hṛdayānanda Mahārāja.

Rāmešvara: „Tyto krabice přišly z tiskárny a jsou připraveny jít do dalších zemí a nyní na ně dávají adresy. Jsou to ty noviny, které jste viděl včera, *Duchovní revoluce*.“

Prabhupāda: „Já myslím, že tato *Revoluce* není tak důležitá. Udělejte revoluci s časopisem, s tímto *Back to Godhead*. A co je to?“

Rāmešvara ukázal *Caitanya-ca-*
ritāmrta. Jeden po druhém Šrila Prab-

hupāda prohlížel stohy a pak jednotlivé knihy na policích. Někdy je vzal do ruky a listoval v nich a někdy se dotkl svou holí krabic.

„Těsně před vánoci,“ zvolal Rāmešvara, „to bylo plné a dnes je to prakticky prázdné. Prodali jsme tolik knih pouze za několik měsíců. Bylo to plné až ke stropu. Nyní je musíme vytisknout znova.“

Šrila Prabhupāda: „A to je jen angličtina. V každém jazyce by měl být tak velký *godām*.“ Obrátil se k Hṛdayānandovi Mahārājovi a řekl: „Ty sis vzl španělsku.“ A k Hamṣadūtovi řekl: „A ty v němčině. Ať jsou zaplaveni. Žádná jiná literatura.“ Oddaní okolo Šrili Prabhupādy propukli v triumfální smích. Prabhupāda pak citoval bengálské rčení: „...Řeknou: Ne, ne, my nechceme žádnou jinou literaturu.“

V přítomnosti svých knih byl Prabhupāda rozveselený a pomyšlení, jak může napsat více a více knih, vytisknout je a rozdávat v mnoha různých jazycích, ho uvádělo do extáze. Ačkoliv současný sklad v L.A. byl úctyhodně velký, Prabhupāda předvídal další sklad v dalších zemích.

„Myslím, že žádný náboženský vydavatel nikdy v životě neviděl tak velký *godām*. Hmm?“ Prabhupādo se rozšířily oči a podíval se na ostatní. „Po celém světě,“ pokračoval, „jakmile uslyší o náboženských knihách, okamžitě se jim vyhýbají. Zvláště v komunistických zemích. Přiveďte nějakého člověka z ko-

munistické země. Ukažte mu: Ty se pokouší vyhýbat se Bohu. Nyní se podívej, jak kážeme o Bohu.“

Potom Prabhupādovi ukázali kancelář Kirtirāje dāse, který měl na starost posílání objednávek, které obdržel z knihoven po celé zemi. Kirtirāja ukázal Prabhupādovi, jak známý křesťanský časopis nedávno snížil kvalitu tisku z drahého barevného časopisu na kvalitu obyčejných novin. „Degradovali,“ podotkl Prabhupāda.

„Nyní máme téměř sto dvacet pět stálych objednávek na *Śrīmad-Bhāgavatam*,“ řekl Kirtirāja, „a asi sto na *Caitanya-caritāmṛtu*.“

„To je pěkné,“ odpověděl Prabhupāda. Oddaní mu pak ukázali studia Golden Avatar, kde byly originálny nahrávek jeho přednášek a na rychlonahrávacích přístrojích se kopírovaly. „Toto je úplná knihovna vašich přednášek,“ vyšvětil Rāmešvara. „Staráme se o ni pečlivě, protože víme, že je to velmi důležité. Zařazují se podle titulu knihy, takže pokud někdo chce slyšet Vaši Božskou Milost přednášet z *Bhagavad-gīty* nebo z prvního zpěvu *Śrīmad-Bhāgavatamu* nebo cokoliv jiného, mohou to najít. Mají rejstřík.“ Prabhupāda to schválil: „Velmi dobře.“ Rāmešvara představil techniku, který nahrával kopie pásků, a ukázal rozsáhlé vybavení. „Toto dělá čtyři kopie na kazety každé tři minuty,“ pokračoval Rāmešvara, „takže vaše přednášky produkujeme ve velkém.“

Prabhupāda: „Jedna kopie za necelou minutu.“

Rāmeśvara popsal, jak oddaní kupují Prabhupādovy nahrávky na předplatné po třech za týden a objednávky přicházejí z celého světa.

„Americká organizace,“ řekl Prabhupāda pyšně.

Dále se setkal se Svarūpou dāsem, který měl na starosti korespondenci. Rāmeśvara vysvětlil, že odpovídá na všechny dopisy týkající se Prabhupādových knih a povzbuzuje lidí, aby se stali životními členy.

„Já jsem to dělal také,“ vzpomínal Prabhupāda. „Když jsem byl zaměstnán u Dr. Bose. Na každý dotaz, který přišel zvenku, jsem musel tak dlouho odpovídat, dokud se nestal zákazníkem. To jsem dělal.“

Prabhupāda si prohlížel jednu kancelář za druhou, až úplně prošel celý areál skladu. „Pěkný, dobře vybavený *gadām*,“ poznamenal. Potom opustili budovu a šli lehkým deštěm k čekajícímu autu. Rāmeśvara ukázal na Prabhupādovo jméno napsané na budově.

Prabhupāda vzhledl: „Ano, to je pěkné. Budou zvědaví: Co je to za knihu?“

Cestou autem zpět do chrámu Prabhupāda uvažoval: „Řekl jsem, že v tomto hmotném světě neexistuje štěstí, a to je fakt. Ale pokud trochu štěstí je, je to v Americe. Máte tedy Kṛṣnovu přízeň. Využijte tuto přízeň pro oslavování Kṛṣny. Pak je to úspěšné. *Avicuto 'rthaḥ kavibhir nirūpito yad-uttamaśloka*. Stát se výjimečným v jakékoliv oblasti, to vyžaduje askezi. Když toho tedy člověk dosáhl, měl by to zaměstnat pro oslavování Nejvyššího. *Yad uttamaśloka-guṇānuvarṇanam*.“

Jako vedoucí BBT přišel Rāmeśvara za Šrīlou Prabhupādou, když si BBT nemohlo dovolit vytisknout knihu Kṛṣna v tvrdé vazbě ve dvou svazcích. Jelikož Šrīla Prabhupāda již autorizoval tři svazky pro paperbackové vydání, Rāmeśvara doufal, že dá svolení k tisku ve třech svazcích i pro tvrdou vazbu. Jínak Rāmeśvara neviděl žádný způsob, jak by si mohli dovolit vytisknout znova knihu Kṛṣna ve dvou svazcích, a knihu mu musel stáhnout z tisku.

Šrīla Prabhupāda odpověděl, že původně plánoval knihu Kṛṣna ve dvou svaz-

cích; nechtěl to změnit. Rāmeśvara předložil ekonomické argumenty. Kvůli ropnému embargu tiskařský průmysl těžce trpěl; ceny se zvedly o padesát procent. BBT již uzavřelo smlouvu s Dai Nipponem na znovuvytištění knihy. Již kupili papír, takže museli jít dál. Jenže Dai Nippon právě zvedl ceny a porušil původní smlouvu. Po více než hodinové diskusi různých ekonomických obtíží Šrīla Prabhupāda nešťastně souhlasil s tiskem knihy Kṛṣna v tvrdé vazbě ve třech svazcích.

Rāmeśvara se pak zmínil o tom, že Dai Nippon řekl, že by kniha byla mnohem levnější, kdyby ji BBT tisklo místo většího formátu ve stejně velikosti jako Šrīmad-Bhāgavatam. Když to Prabhupāda slyšel, udeřil pěstí do stolu. Naplánoval to v této velikosti. Nic to nemohlo změnit. Už o tom nechtěl slyšet. Řekl Rāmeśvari, ať odejde z pokoje.

Když vrávoral dolů po schodech, Rāmeśvara pochopil, že ho jeho duchovní mistr právě vyhodil ze svého pokoje. Ale také cítil extázi a obdivoval Šrīlu Prabhupādu. Poprvé začal oceňovat, jak pečlivě Šrīla Prabhupāda plánoval každou podrobnost svých knih. Nejenže Prabhupāda pozorně připravil překlady a významy, ale také bral v úvahu trh, obrazky na obálku. Všechno, co se knihy týkalo, Šrīla Prabhupāda hluboce rozvážil. Jako pokorný služebník byl Rāmeśvara překvapen a žasl, když začal chápát, jak hluboce byl Prabhupāda zabrán ve všech rozhodnutích ohledně svých knih.

Rāmeśvara: *Jednou jsem byl v Prabhupādově pokoji a hovořili jsme znova o BBT tisknutí. Byla to intenzivní diskuse a najed-*

nou uprostřed přinesli Prabhupādovo prasādam. Služebník ho položil na malý stolek v ložnici, na kterém Prabhupāda jedl. Jakmile přišlo prasādam, Prabhupāda vstal ze svého místa, odešel do vedlejší místnosti, posadil se a byl zcela pohroužen, téměř jako v tranzu uctíval Kṛṣnovu prasādam. Bylo to tak transcendentální; bylo to, jako bych najednou přestal existovat. Prabhupāda neřekl ani slovo. Bylo jen prasādam a Prabhupāda byl pohroužen v Kṛṣnovi. Velice tiše jsem tedy vzdal své poklony a rychle jsem opustil místnost.

(pokračování příště)

Gurukula

v Māyāpuru

Aśvahari dāsa (Ahd): Můžeš říci našim čtenářům nejdříve něco o sobě?

Vedasāra dāsa (Vsd): Jmenuji se Vedasāra dāsa, právě mi bylo dvacet a v této gurukule jsem třináctý rok. Přišel jsem ještě jako malé dítě. Odešel jsem z domova za dobrodružstvím s bratrem, který je o dva roky starší než já. Já jsem byl tehdy ještě opravdu malý chlapec. Jeli jsme vlakem a nakonec jsme skončili v Navadvīpu. Jeden oddaný nás vyzvedl v Navadvīpu a já jsem zůstal tady v gurukule.

Ahd: Odkud pocházíš?

Vsd: Pocházím z Assamu.

Ahd: Kde to je?

Vsd: Assam je v severní Indii.

Ahd: Ty jsi tady studoval?

Vsd: Studoval jsem zde deset let a teď tři roky vyučuji.

Ahd: Co učíš?

Vsd: Učím uctívání Božstev, vaišnavskou etiketu a vaišnavské verše.

Ahd: Jak staré chlapce učíš?

Vsd: Má m chlapce od šesti do devatenácti let.

Ahd: Na kolik skupin jsou chlapci rozděleni podle věku?

Vsd: V osmi letech začínají v této gurukule, pokračují a nakonec vyjdou z gurukuly a jdou na varnāśramskou (odbornou) školu zde v Māyāpuru.

Ahd: Musí nebo si mohou vybrat?

Vsd: Nemusí, je to dobrovolné.

Ahd: Do kolika let jsou tady v gurukule?

Vsd: Obyčejně do osmnácti let a pak jdou na varnāśramskou školu. Pokud chtějí, mohou jít na varnāśramskou školu dříve, závisí to na tom, jak rychle nebo jak brzy se ukáží jejich schopnosti a sklony, co jsou a co chtějí dělat.

Ahd: A kolik věkových úrovní máte tady, od těch osmi do osmnácti let?

Vsd: Momentálně máme de-

set skupin.

Ahd: V jedné skupině jsou tedy chlapci různého věku?

Vsd: Záleží to na tom, jaký je jejich charakter a jak rychle pochopí to, co se učí.

Ahd: Kolik chlapců je v jedné skupině?

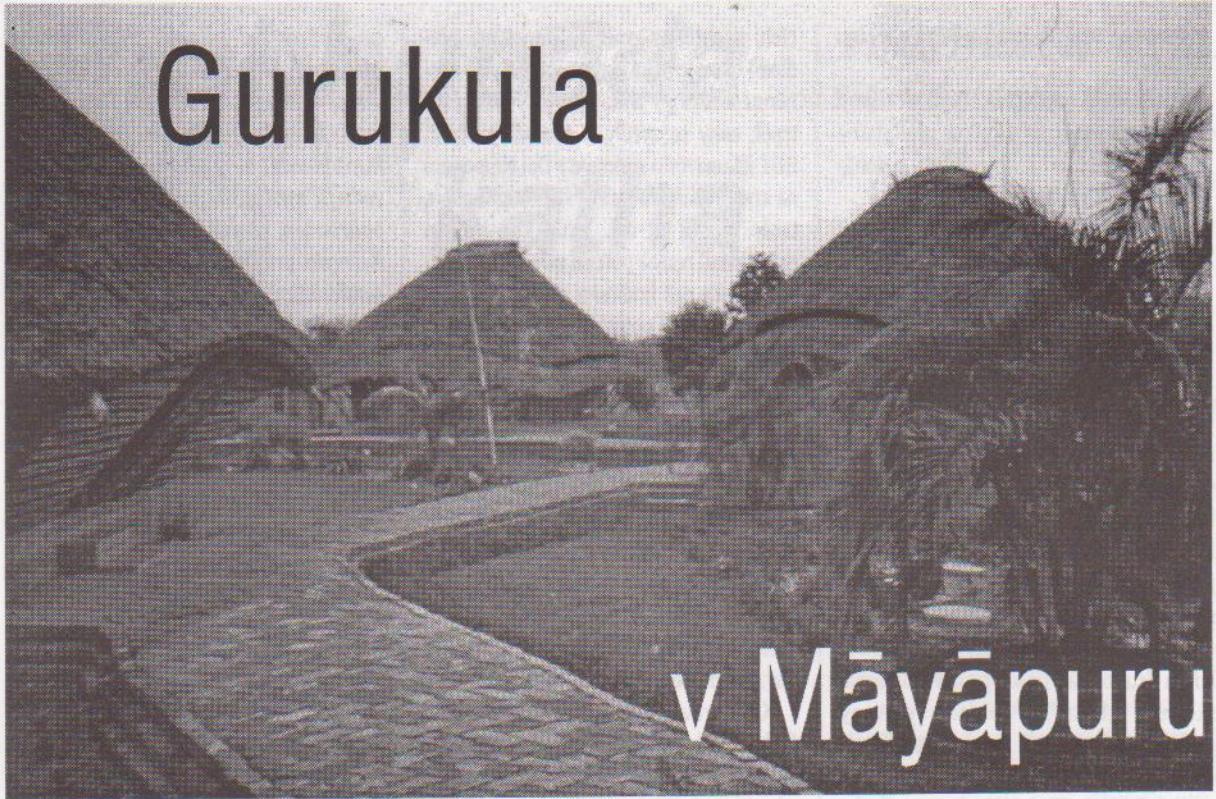
Vsd: Jeden āśram má asi deset až dvanáct chlapců. Nyní máme čtyřicet sedm chlapců. Jeden āśram znamená skupina chlapců, kteří jsou s jedním učitelem po celých čtyřadvacet hodin, mimo dobu, kdy mají akademické přednášky.

Ahd: A na akademické přednášky?

Vsd: Může jich být sedm, deset, dvanáct – záleží to na tom, kolik je chlapců v jedné skupině.

Ahd: Co se tady v gurukule učí od těch osmi do osmnácti let?

Vsd: Máme duchovní předměty a obecné materiální poznání. V duchovních předmětech se učí všechny

chrámové mantry (i malí chlapci, začínají mladí), pak se učí celou Bhagavad-gítu, od první do osmnácté kapitoly, učí se příběhy z knihy Kršna, védskou historii, Bhakti-śāstri, což zahrnuje Bhagavad-gítu, Nektar oddnosti, Īśopaniṣad a Nektar pokynů. Dále se učí vaiṣṇavské verše, praktické i teoretické uctívání Božstev a také vaiṣṇavskou etiketu. Tolik, co se týká duchovních předmětů. V této škole učíme chlapce budovat charakter. Klademe tedy velký důraz na duchovní předměty.

Ahd: A materiální?

Vsd: Materiální předměty jsou angličtina, bengálština, zeměpis, historie, věda, biologie, společenské studie.

Ahd: Sanskrát také?

Vsd: Sanskrát také.

Ahd: A nějaká bojová umění?

Vsd: Bojová umění? Ne. Mimochodem se také učíme hudbu. Hra na mṛdaṅgu, harmonium, zpěv. A v rámci varnāśramského programu se chlapci učí, jak vyrábět vlastní mýdlo, jak zahradnit, jak se starat o krávy, učí se truhlářským pracem, pracovat na počítači. To je varnāśramský program.

Ahd: Je to tedy různé? Každý chlapec si může vybrat podle své povahy?

Vsd: Ano.

Ahd: Tato gurukula tedy ne-vytváří pouze brāhmaṇy?

Vsd: Ne, vytváří všechny „kasty“ – brāhmaṇy, kṣatriye, vaiṣyi a śūdry.

Ahd: Brāhmaṇičtí chlapci pak pokračují ve studiu?

Vsd: Brāhmaṇičtí chlapci jdou k Mahārājovi (*Bhakti-vidyā Pūrṇa Swami*, který vede školu Šrī Rūpānugā Pāramārthika Vidyāpitha – pozn. redakce) a Mahārāja je trénuje v brāhmaṇských činnostech.

Ahd: To je v základu o škole. Chlapci jsou zde pouze z Indie nebo z celého světa?

Vsd: Je to mezinárodní škola, sedmdesát nebo šedesát pět procent jsou Indové, nejen místní, ale z celé Indie, a zbytek – třicet pět procent jsou ze zahraničí – z Ameriky, Anglie, Austrálie, Nového Zélandu, Ruska.

Ahd: A jaká je jejich perspektiva? Když ukončí své vzdělání zde, co mohou dělat v ISKCONu?

Vsd: Potom, co ukončí školu, jim škola zařídí službu, ve které budou pokračovat v dalších letech, službu, která se jim líbí, ve které byli dobří, když byli ve škole. Někteří chlapci budou cestovat se *sannyāsiny* – jako služebníci *sannyāsinů*, kteří kázou. Pokud je to jejich náladou, budou to dělat. Někteří chlapci se pod vedením Da-yarāmy Prabhua, prezidenta zdejšího chrámu, zaměstnají v organizačních záležitostech. Někteří budou dělat obchod. Jeden oddaný učí chlapce obchodovat. To jsou možnosti, jaké chlapci mají, když ukončí tuto školu.

Ahd: Žijí zde celou dobu jako v internátu? Jezdí je rodiče někdy navštěvovat nebo jezdí domů, pokud jsou z jiných zemí?

Vsd: Prázdniny máme v září – srpen, září. V té době mohou rodiče vzít děti na měsíc domů a statat se o ně doma a pak je poslat zpátky, když začne škola.

Ahd: A tady mají všechno?

Vsd: Všechno dostávají od školy. Všechno. Mý-

dlem počínaje, přes knihy, oblečení, kbelík...

Ahd: A jak dlouho tato gurukula funguje?

Vsd: Asi sedmnáct let.

Ahd: Kdo ji založil? Bhakti-vidyā Pūrṇa Mahārāja?

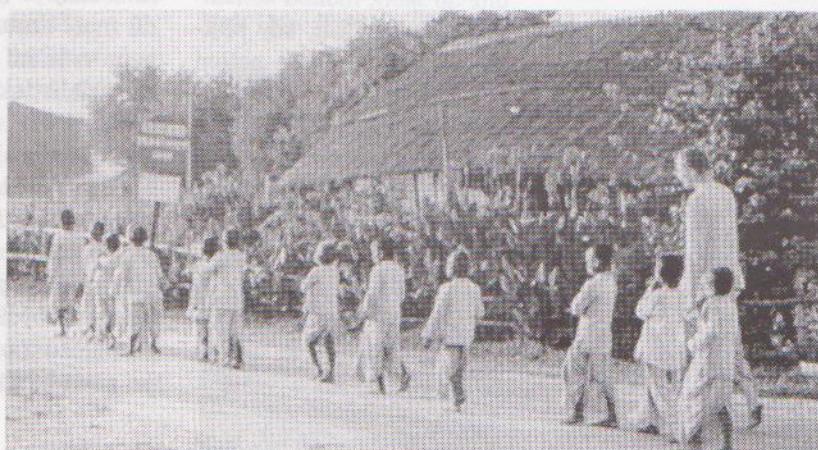
Vsd: Založil ji Šrīla Prabhupāda. Myslím, že je to tedy něco kolem dvaceti let. (Dvacet pět let – pozn. red.) Když Prabhupāda tuto školu založil, bylo tu velice málo chlapců. Jananivāsa a Pañkajāṅghri byli učitelé. Tenkrát to začalo a pokračuje to až dodnes.

Ahd: Takže se vyvíjí?

Vsd: Ano, vyvíjí se více a více.

Ahd: Máte nějaké plány pro tuto gurukulu? Mělo by tu vyrůst nějaké město?

Vsd: Ne tato gurukula musí být v pěkné atmosféře pro studium. Příjemná duchovní atmosféra, kam chlapci mohou jít a studovat. Musí to být pěkná atmosféra jako vi-

Védske
vzdělání ti
dá jiné
životní
hodnoty
– věci
mimo
jedení,
spaní,
rozmno-
žování se
a obranu.

díš teď tady – všechno je zelené, pěkné chatky, ptáci, rybník... To je velká výhoda, je tu hodně míst pro děti, aby mohly mít pohyb. Nemáme žádné plány postavit tu město.

Ahd: Já myslím, že město tu poroste, takže gurukula by se také měla zřejmě rozrůst.
Vsd: Gurukula také poroste.

Právě máme čtyřicet sedm, padesát dětí a do budoucna počítáme s dvěma stovkami dětí. Jak bude město růst, škola také poroste, budeme mít více učitelů, více dětí, komunita se rozrostete a ve škole bude také více dětí.

Ahd: Jaké kvalifikace člověk musí mít, chce-li učit v gurukule?

Vsd: Kvalifikace učitele. Za prvé: musí mít rád děti. Ne v negativním slova smyslu, v žádném případě ne ve smyslu zneuzívání, ale mít k dětem vztah lásky a náklonnosti. To je vlastnost číslo jedna – nesmí nenávidět děti. Měl by být schopen je snést. Kromě toho by jeho duchovní *sādhana* měla být velice dobrá, filozofické pochopení musí být v pořádku, aby se neodchyloval.

Ahd: A co kvalifikace dítěte, když ho rodiče chtějí poslat do gurukuly?

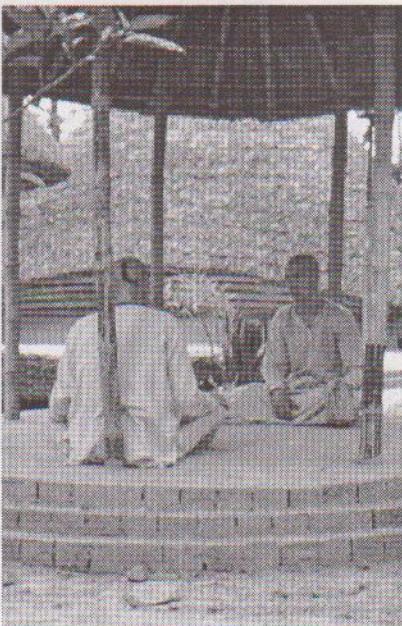
Vsd: Když rodiče chtějí poslat dítě do školy, mohou kontaktovat školu. Zjistí, kdy přijímáme děti do školy, potom budou muset přijít a vyplnit formulář s mnoha různými otázkami, které chce škola vědět o dítěti, jeho rodině atd. Dítě musí mít také doporučení ze své školy a od své současné autority – prezidenta chrámu, GBC. Pak může přijet sem. Poplatek za dítě ve škole je 75 dolarů na měsíc.

Ahd: Musí mít tedy nějaké povolení od místní *karmi* autority, aby tu mohli studovat?

Vsd: Ano.

Ahd: Mohl bys možná vysvětlit, co to znamená gurukula.

Vsd: Gurukula znamená místo, kde je duchovní mistr, kam přijdou studenti a stu-

dují pod jeho vedením. Ve védských dobách to byl například Vasištha, který měl mnoho žáků. Také Durvása Muňi měl deset tisíc žáků. Jeden člověk a měl deset tisíc žáků. Nejprve měl deset žáků, ti se starali o dalších deset žáků, ti o dalších deset a tímto způsobem měl ve svém āśramu deset tisíc žáků.

Ahd: Jaký je v principu rozdíl mezi tímto, védským typem vzdělání a moderním, materialistickým vzděláním?

Vsd: Moderní vzdělání je v zásadě určeno jen k naplnění břicha. Moderní vzdělání získáváš, abys mohl dostat práci, peníze, pěkné místo k bydlení a pěknou manželku a pořádně jíst. To je základ moderního vzdě-

lání. A védské vzdělání ti dájiné životní hodnoty – věci mimo jedení, spaní, rozmnožování se a obranu. Zahrnuje vyšší vědomí, vyšší osobnost, o tom všem se dozvídáte ve védském vzdělání.

Ahd: A je nějaký rozdíl mezi vzděláním pro dívky a pro chlapce v praktickém denním životě?

Vsd: Ve védském vzdělání?

Ahd: Ano, v gurukule. Vidím tu jen samé chlapce.

Vsd: Ve védských dobách nebyly gurukuly pro dívky. Dívky učila jejich matka. Zůstávaly doma a matka je učila, jak mají být cudné a jak být dobré hospodyřky. To je povinnost žen. Tak je popsáno ve Védách, co mají umět dívky. Šríla Prabhupáda říkal, že dívky se mohou učit trochu tančit, zpívat, šít šaty pro Božstva, dělat girlandy z květin. To se učí v denní škole.

Ahd: To je také tady v Măyăpuru? To je pěkné. A jaký je denní program chlapců?

Vsd: Vstávají ve tři hodiny ráno, osprchují se a připraví se, aby mohli jít na *marigala-ārati* ve čtvrt na pět. Po *marigala-ārati* jdou do Prabhupádova *samādhi* zpívat svoji *japu*, velice soustředěně, a pak jdou zpátky do gurukuly, kde na ně čeká horké mléko – malí chlapci potřebují výživu pro mozek a na to je dobré horké kravské mléko. Potom ve čtvrt na sedm začíná vyučování. Učí se duchovní předměty – všechny duchovní předměty, kterým říkáme āśram hodiny, se učí před snídaní. A po snídani začínají akademické předměty – angličtina, bengálština, zeměpis, věda, historie, počty a podobně. To je po snídani, od půl deváté do půl druhé. Pak máme oběd. V půl

druhé se osprchujeme, vyprememe si šaty a v půl třetí potom máme oběd – samozřejmě dobré *prasādam*. A pak jsou přednášky z dějin – dějiny z Purān – učíme se dějiny stvoření podle Šrīmad-Bhāgavatamu, ne podle Darwina a jemu podobných. Podle Šrīmad-Bhāgavatamu to velice pěkně sestavil Ātma-tattva Prabhu – to se učíme s většími chlapci a menší chlapci se učí Mahābhāratu, Rāmayānu. Pak je hodinu volno na hraní, odpočinek, běhání, plavání – mohou dělat co chtejí, ale povzbuzujeme je, aby trochu sportovali. V pět hodin jdou chlapci do svých āśramů, uklízejí āśramy a do šesti hodin máme *bhajany*. Máme různé *bhajanové* skupiny a chlapci se učí zpívat *bhajany*, různé písne vaisnávských ācāryů. V půl sedmé mají horké mléko a v sedm hodin jdou do postele.

Ahd: Mluvil jsi o *japě*, kolik kol zpíváš?

Vsd: Různé věkové skupiny zpívají různý počet kol. Nyní máme tři āśramy. Nejstarší chlapci všichni zpívají šestnáct kol. Prostřední chlapci zpívají nejméně čtrnáct kol.

Ahd: Jaký to je věk?

Vsd: Od jedenácti do čtrnácti let – zpívají nejméně čtrnáct kol. Většina z nich zpívá šestnáct kol. Pak je střední āśram, mezi prostředními a malými chlapci, ti zpívají nejméně dvanáct kol.

Ahd: A malí chlapci?

Vsd: Malí chlapci zpívají deset kol. Vždy je povzbuzujeme, aby zpívali více a více, ale určený počet kol je toto.

Ahd: Od kolika let se doporučuje povzbuzovat děti, aby zpívali na růženci *japu*?

Vsd: My je povzbuzujeme jakmile přijdou do gurukuly, v osmi letech přicházejí do školy.

Ahd: Ale co když žijí doma s rodiči?

Vsd: Rodiče by měli povzbuzovat děti ke zpívání od čtyř, pěti let. Jakmile začnou chápout, co se děje ve světě kolem nich. I když jim jsou tři roky, rodiče by se měli vždy snažit je povzbuzovat ve vědomí Kršny. Protože když jsi ve vědomí Kršny ve velmi útlém věku, nikdy nezapomeneš na Kršnu. Prabhupāda jednou řekl v přednášce: „Chlapci z gurukuly nikdy nezapomenou na Kršnu.“ A vysvětlil proč. Protože cokoliv se stane, když jste malé dítě, všechny vzpomínky, bez ohledu na to kolik vám je let, vám vždycky zůstanou v hlavě. Když tedy přijmete vědomí Kršny v mládí, zpíváte Hare Kršna a máte pěkné zážitky ve vědomí Kršny, nikdy nezapomenete na duchovní život, nikdy nezapomenete na Kršnu.

Proto je velice důležité, aby se rodiče snažili povzbuzovat malé děti, bez ohledu na to jak jsou malé, aby přijali činnosti ve vědomí Kršny.

Ahd: A v kolika letech dostávají zasvěcení?

Vsd: V šestnácti letech by měli být kvalifikovaní pro zasvěcení, a tak se snažíme, aby byli zasvěceni.

Ahd: Můžeš nějak doporučit rodičům, kteří mají děti, nřma-haṭṭis a podobně, co by měli učit svoje děti? Protože děti chodí do *karmī* škol, co tedy mohou dát svým dětem rodiče?

Vsd: Základ, který mohou dát svým dětem? Děti by měly všechny vědět, kdo je Bůh. Měli by jim velice jasně vysvětlit, že Kršna je Bůh. Měli by se snažit vzít děti někdy do chrámu, aby viděly, kdo je Bůh, a měly pěkný duchovní zážitek. Jednou za týden nebo pokud je to možné každý den. Děti by měly mít

velice pěkné duchovní prostředí.

Ahd: A mimo toho, co by se měly děti učit? Mluvil jsi o Bhagavad-gītě.

Vsd: Ano, v podstatě znáte Kršnu znamená studovat Bhagavad-gītu. Mohou studovat verše. V útlém věku je mozek velice bystrý a mohou se hodně naučit, takže se mohou učit z paměti verše. Mohou to dělat a vědět i význam, že Kršna je chutí vody a tak dále. Když budou větší a vzpomenou si na to, ocení, jak byli pěkně ve vědomí Kršny. Takže to máme: Bhagavad-gītā, nějaké vaisnávské písne, zpívat Hare Kršna *mahā-mantru* na různé melodie, to je velice pěkné pro malé děti doma, které chodí do *karmī* školy.

Ahd: Můžeš říci něco více o této škole?

Vsd: Tato škola, Bhaktivedantova gurukula, je založena na duchovních stránkách vzdělávání, ne na akademické či administrativní stránce, ale na duchovním rozvoji. A nejdůležitější, co se chlapci učí, je budování charakteru. Učíme je, jak se stát pěknými gentlemany, pěknými oddanými. To je hlavní věc, na kterou klade důraz duchovní vzdělání – budování charakteru.

Ahd: To je důležité.

Vsd: Velmi, velmi důležité.

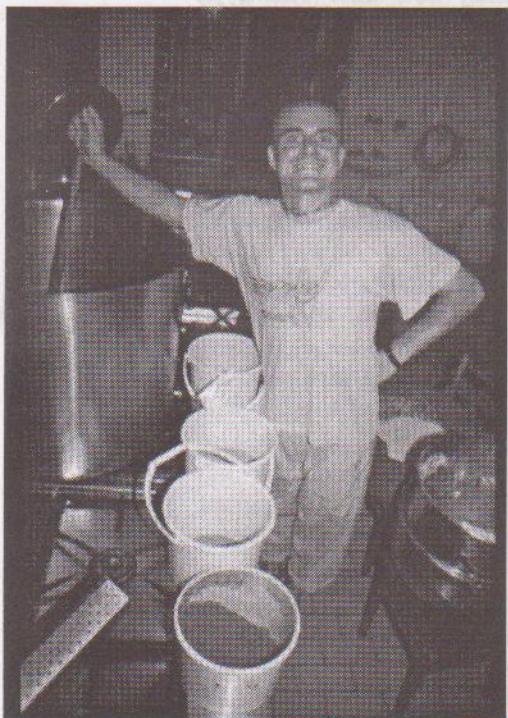
Ahd: Děkuji za rozhovor.

Vsd: Hare Kršna.

Prabhupāda jednou řekl v přednášce:
„Chlapci z gurukuly nikdy nezapomenou na Kršnu.“

Hare Kṛṣṇa - jídlo pro život

Reportáž od
Rādhеši dāse
z rozdávání
prasādam
v zaplavených
částech
Moravy.

Jeden z našich „rozdávacích“ dnů začal jako obvykle časným vstáváním (mezi třetí a čtvrtou hodinou) a zpíváním svatých jmen Kṛṣṇy. V 6:00 odjíždí kuchař s pomocníkem do kuchyně vařit 250–300 litrů úžasného *prasādam*, které se po obětování Kṛṣṇovi nalije do barelů a naloží do aut, z nichž jedno vyjíždí směrem na Troubky a Černovír (okrajová část Olomouce) a druhé na Kroměříž do Zářicí a Plešovce. Vaříme střídavě minimálně dva chody plus chléb, perník a čaj. Menu: kičrí, sálát, raita, polévkou, halva (velice oblíbená), těstoviny, čaj a k tomu ještě bhakta Martin peče úžasný chléb a perník. Snažili jsme se omezit na jeden chod, a to kičrí, ale pro české „fajnšmekry“ je to neobvyklý chod, těžko popsatelný (kaše nebo hustá

polévka?). A tak většinou vaříme polévky, halvu a salát.

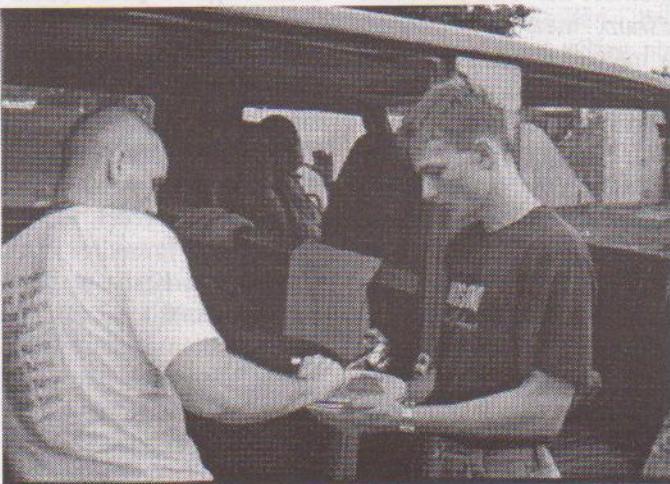
Obec Troubky vypadá jako po válce. Ze sedmiset domů je 280 domků rozbořených a minimálně 120 dalších se bude likvidovat. Osm dní jsme rozváželi *prasādam* v Troubkách a čtrnáct dní v Černovíru. Zpočátku lidé neměli chuť k jídlu, neustále vynášeli hromady harampádí ze svých rozbouřaných domů. Snaží se venku sušit promočené koberce, skříně atd., a v tom začne pršet. Někteří propadají beznaději a se slzami v očích říkají: „Za co to máme?“ „To jsem ještě nezažil.“ „To bych neřekl, co se tzv. důležitých věcí může změnit na barikády harampádí, které se hromadí před každým domem.“ V lidech se začínají hromadit také barikády starostí, úzkosti, nechuti, únavy atd. Lidé se nemají jak mytí, nemají elektřinu a plyn. Vypadá to hůře než na smetišti (zápach, špína). *Prasādam* je přijímáno velice pozitivně – lidé začínají přicházet na chuť

tomu, co nikdy v životě ještě nejedli – kořeněné, barevné a bez masa?

Jedna paní po ochutnání *prasādam* zvolala velice upřímně: „Bože, to je dobré.“

Jeden pán (37 let), který tam řídil demoliční práce, řekl: „Musím vám dát nějaký dárek. Díky vám máme alespoň jedno teplé jídlo denně. To vaše jídlo, které teď jím, je dobré. Já mám problémy s tenkým střevem a špatně se mi spí, ale po tom vašem jídle spím velice klidně.“

Jedna starší paní mi říká: „To je nekonečné, nemám chuť ani žít, natož jít.“ Chvíli jsem si s ní povídal a už drží v ruce talíř s horkou halvou. Řekl jsem jí: „To jídlo vám dá chuť do života.“ Paní odchází a po cestě jí. Za chvíli se vrací a nadšeně říká: „To je dobré! Co to je? Jak se to vaří?“ A to je rozdíl mezi *prasādam* a konzervou. Přijímání *bhogy* bere chuť do života, ale *prasādam* neboli Kṛṣnova milost probouzí živou bytost k životu a mění její vědomí.

Bhagavad-gītā 3.11 – význam: „...tím, že jíme posvěcené jídlo, očištějeme samotnou svoji existenci; očistěním existence se posvěcují jemnější tkáně v paměti, a když je posvěcena paměť, můžeme myslit na cestu osvobození. To vše dohromady vede k vědomí Kṛṣṇy, které je velkou potřebou dnešní společnosti.“

Velice pěkně je vidět, jak se lidé mění tím, že přijímají *prasādam* – začínají si kupovat kuchařky a ptají se, co jsme zač, co děláme atd. Jeden pán, ke kterému jezdíme pravidelně, mi říká: „Člověče, na tom vašem jídle se dá žít, vůbec nemusím mít maso, to vaše jídlo mi chutná... Víš, já jsem spíš křesťan, každý má nějakou víru...“

Jedna paní: „Já už k vám patřím do rodiny, tak se o nás staráte!“

Kṛṣṇa se stará, Bůh je nestranný.

Jedna rodina se ptá, jestli jsme z Brna. „Ne to je Benešov (SPZ), ale my jsme z Prahy, vaříme v Prostějově ve školní kuchyni a odtamtud rozvážíme jídlo. Já jsem z Čech, Mahādaya Maya Prabhu je z Havířova. Jsme mniši z Hare Kṛṣṇa...“

Oni: „To je těžké, teď máme starosti, vy se máte!“

Já: „Víte, lidi mají dneska mnoho věcí, které ani k životu nepotřebují. Já mám jeden a půl krabice od banánů majetku, takže když přijde velká voda, nemám taklik starostí.“

Oni: „To je pravda, jak to tak vidím, kluci, asi se k vám přidám...“

Já: „Tak si sedněte a pojedeme.“ Smích.

Takto mohla spousta živých bytostí okusit opravdovou

chuť Kṛṣṇovy milosti a pomalu nebo rychle se připravit na cestu oddané služby.

Nyní bych chtěl především poděkovat všem, kteří nám pomáhají rozdávat *prasādam*. Hlavně našim duchovním mistrům, bez jejichž milosti by nefungovalo nic. Dále členům nāma-haṭa skupiny v Prostějově, paní Přikrylové a paní Lutonské, které nám zajistily kuchyň v základní škole, ubytování v domově mládeže, sehnaly sponzory na mléko, máslo, zeleninu atd. a prakticky pomáhaly s přípravou zeleniny.

Petr Nedbalovi, u kterého jsme prvních šest dní bydleli, jeho ženě, která nám prala prádlo, a oba se účastnili saṅkīrtanu rozdávání *prasādam*. Bhaktům z Němčic a z Kobeřic: Honzovi Tučkovi, Alešovi Borovičkovi, Pavlovi Smékalovi, Jirkovi Horákově, Andree Kalové a Dušanovi Bartovi, kteří pomáhli s úklidem a přípravou zeleniny. Děkujeme také Prahládu-Nṛsiṁhovi dāsovi, který sehnal několik sponzorů na zeleninu, kterou nám osobně přivezl.

Děkujeme také všem

návštěvníkům Góvindym, kteří se podíleli na sponzorování surovin na vaření.

A hlavně děkujeme za úžasnou podporu z chrámu.

Zde si můžeme všimout významu slova *saṅkīrtan* – společné opěvování.

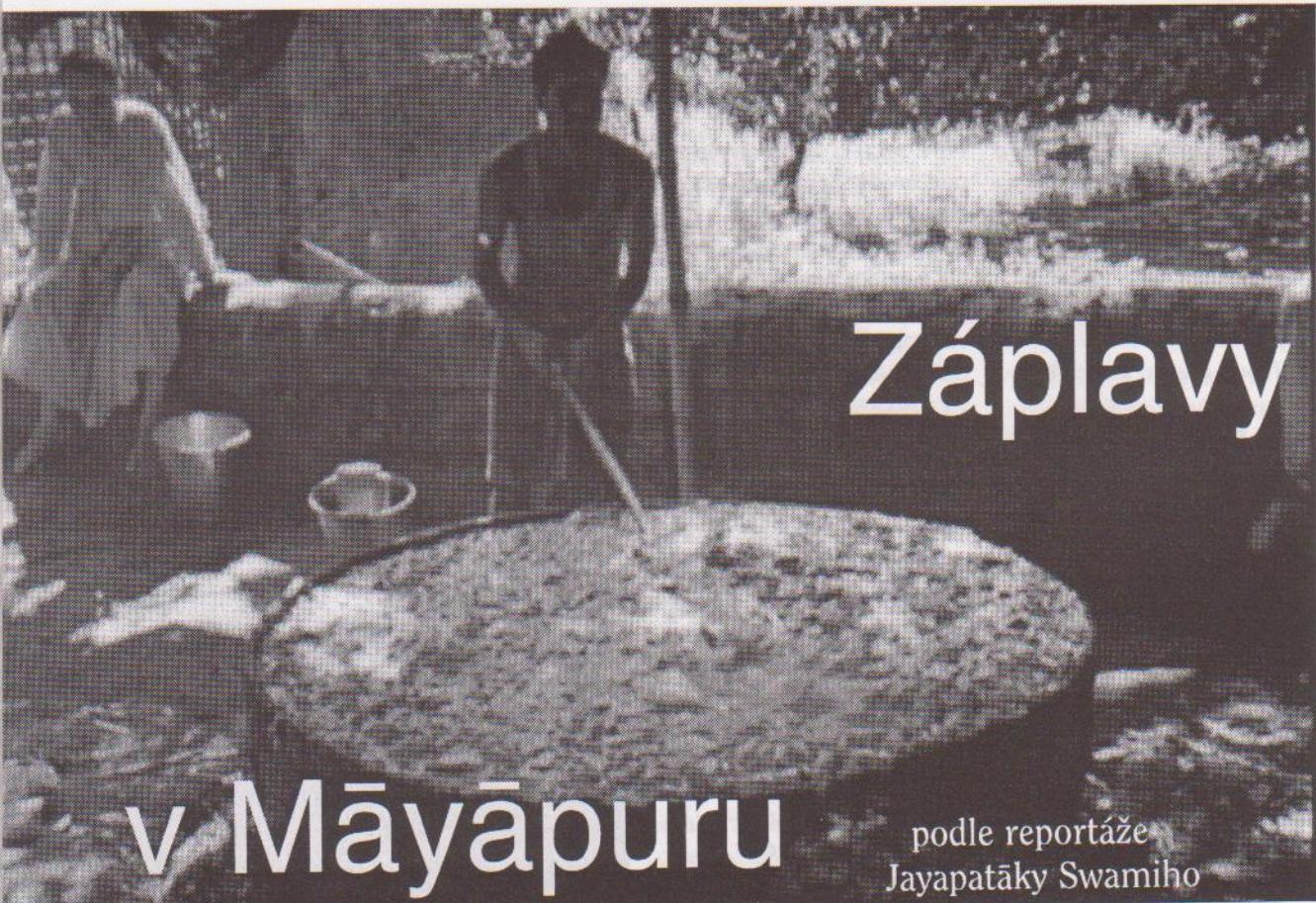

Śrīla Prabhupāda kī jaya!!!

Guru-paramparā kī jaya!!!

Saṅkīrtan-yajña kī jaya!!!

Záplavy

v Māyāpuru

podle reportáže
Jayapatāky Swamiho

Pro zajímavé srovnání přinášíme krátký článek o záplavách v Māyāpuru, které přišly po několika letech na podzim předminulého roku.

Byl jsem v Londýně, když jsem slyšel, že v Māyāpuru jsou velké záplavy. Začaly 28. září. Okamžitě jsem letěl do Kalkaty a odtamtud jsem jel do Māyāpuru.

Místní autority tvrdily, že příčinou je přetížení přehrady na řece Ajay, která je přítokem Gangy, a že do půlnoci voda klesne. Oddaní celou noc skládali na cestě pytle s pískem, aby zamezili vodě překročit přes níže položenou část. Ale voda stoupala dále. Stoupala ještě téměř týden a naplnila māyāpurský chrám a pozemek do výše dvou metrů.

Dayarāma dāsa, správce ISKCONského projektu v Māyāpuru, okamžitě zorganizoval pomoc pro vesničany nejvíce postižené záplavami. ISKCON se musí starat o okolní chudé lidi, jak Šrila Prabhupāda mnohokrát řekl. Několik skupin brahmacāři vyjízdělo každý den na lodích a vozili horké kičrí a jiné *prasādam* od rána do pozdního večera.

Také jsme naložili na loď místního vesnického lékaře, a tak jsme ustanovili speciální lékařskou pomoc, která se skládala z lékaře a několika oddaných, kteří mu pomáhali. Poskytovali bezplatné lékařské ošetření nemocí spojených s povodní a první pomoc více než pěti stovkám lidí za den. Já sám jsem nikdy nebyl velkým příznivcem takovéto lékařské první pomoci, ale

když jsem viděl malé děvčátko, které stálo na malém ostrůvku uprostřed vody s prstem napůl odříznutým při nehodě, jak dostávala potřebnou první pomoc a ošetření, skutečně mě to dojalo. To, že tisíce lidí s bolestmi žaludku, průjmy, zraněními, horečkami atd. mohly dostat pomoc, která jim velice pomohla a stala relativně málo, bylo něco, co nezapomenu. Když Šrila Prabhupāda řekl, že v okruhu deseti mil od chrámu Kṛṣṇy by nikdo neměl mít hlad, proč neposkytnout v takovéto kritické situaci také první pomoc?

Když jsem 4. října přijel do Māyāpuru, hladina vody dosáhla nejvyššího bodu. Když jsem přestoupil z auta na loď, která mě vezla do

Māyāpuru, začal jsem zkoumat situaci. Ptal jsem se místních lidí, kteří po tisících zůstávali v různých narychlo postavených chatrčích, protože jejich domy byly pod vodou, zda k nim přijely oddaní z ISKCONu a dali jim *prasādam*. „Ano, přijeli, ale ne všichni lidé mohli dostat *prasādam*,“ odpovídali. Zjistil jsem, že potřebujeme více lidí a lepší organizaci, aby nikdo nezůstal bez Kṛṣṇovy milosti.

Abych se dostal do chrámu a měl všepríznivý *darśan* Božstev, musel jsem třikrát přestoupit na jinou loď. Na poslední lodi jsme vpluli až dovnitř chrámu...

První, co jsme udělali, bylo, že jsme zvýšili počet skupin rozvážejících *prasādam* na čtyři a přidali jsme jednu skupinu s lékařskou pomocí. Získali jsme také místní vesnické autority, aby pomohly oddaným v jejich pomoci potřebným.

Skutečný hrdina celého úsilí byl náš hlavní kuchař Rādhā-dyuti dāsa, který produkoval tuny horkého kičrí každý den, i když v jeho kuchyni bylo skoro půl metru vody. Někteří lidé říkali, že oddaní z ISKCONu poskytovali mnohem lepší pomoc než vláda. Když začal místní vůdce komunistů negativně mluvit o Hare Kṛṣṇa oddaných, místní lidé bránili ISKCON a on byl umlčen.

Ādhidharana Prabhu, prezident chrámu ISKCONu v Kalkatě, svolil, aby některé oddaní z Māyāpuru odjeli do Kalkaty vybírat příspěvky na povodňovou pomoc. Přesto byly výdaje mnohem vyšší než příspěvky, které jsme dostali.

11. října přijela dobročinná zdravotnická organizace z Kalkaty, a tak jsme mohli zvýšit počet zdravotnických skupin na čtyři. Spolu s našimi skupinami s *prasādam* (každá skupina denně navštívila tři místa) jsme denně pokryli 24 míst. Místní poslanec v parlamentu viděl Hare Kṛṣṇa oddané všude a nešetřil chválou a obdivem.

Zatímco probíhaly pomocné práce v Māyāpuru Bhakti Puruṣottama Swami organizoval zvláštní duchovní programy pro oddané v chrámu. Denní filozofické diskuse, studijní kurzy, soutěže a zpívání *bhajanů* udržovaly vysokou morálku a všechny zaměstnané. Naše Božstva Nitāi-Gaura, která normálně stojí v bhajan kutiru Śrīla Prabhupādy, byla přemístěna na střechu a studenti z gurukuly prováděli svou každodenní ohňovou oběť v budově Gadā. 24-ti hodinový *kīrtan* se přesunul do místnosti v budově pro hosty a pokračoval po celou dobu záplav.

Některí *gṛhasthové* museli vyprázdnit svoje domovy a vyhledat útočiště v jedné z našich budov pro hosty. Ti, kdo měli lodky, každý den pádlovali do chrámu na *darśan* a objížděli pozemek. Děti byly rády, že mají příležitost si zaplavat, ale rodiče se přirozeně obávali zvýšeného nebezpečí. Všichni vypadali v dobré náladě a byli skutečná „posádka“ přizpůsobená nouzové situaci.

Māyāpur je během záplav velice zvláštní. Celá oblast je jako jedno velké jezero, rozpínající se pět až deset kilometrů na všechny

strany. Kam dohlédnete, všude je jen Ganga. Voda je všepristupující. Potom, co uvidíte māyāpurské záplavy, pochopíte, co myslí Šrīla Prabhupāda a Pán Caitanya, když řekli: „zaplavit svět vědomím Kṛṣṇy.“

Když přešel úplněk a začal odliv, voda začala rychle klesat. Māyāpurské cesty byly suché a jen pole byla částečně naplněná vodou. Znovu začali přicházet hosté. Skončili jsme s mobilní distribucí *prasādam* a hlavně jsme rozdávali z chrámu potřebným vesničanům. Během příštích měsíců bude pokračovat rozdávání Food For Life (Jídlo pro život) tři až čtyřikrát v týdnu, protože mnozí farmáři během záplav ztratili všechno.

Vážení čtenáři!

V minulých číslech jste si jistě všimli našich pozvánek na letní tábor Náma Hatta. Jak šel čas, přišel 21. červen a s ním i předpokládaný začátek tábora. Skupina oddaných a přítel Kṛṣṇy již den předem připravovala kuchyň i některé čerstvě vymalované prostory na příjezd všech

v koší. Kṛṣṇou milostí se však nový majitel pan Kolář ukázal být velice ohotný a vstřícný, takže se sepsáním nové smlouvy nebyly velké problémy, stejně jako s předáním celého areálu do našich rukou. Bylo to jedno z mála středisek, kde byl majitel ochoten dát nám klíčky od celého areálu včetně kuchyně. Nakonec tedy

svém pokoji či chatce. Dlouho očekávaný tábor konečně začal. Jeden z našich vzácných hostů, Mañidhāra Prabhu, žák Šrīla Prabhupādhy, který přicestoval až ze Švédská, byl již v táboře. Suhatra Swami, také jeden ze starších žáků Šrīla Prabhupādhy, oblíbený kazatel, filozof, spisovatel a oddaný, který má mimo

Letní tábor

účastníků letního setkání. Pořadatelé prožívali již týdny předem transcendentální úzkost, aby bylo vše co nejlépe připraveno. I když legálně bylo vše zařízeno již téměř půl roku dopředu, v květnu došlo ke změně majitele střediska a tím padla i smlouva, kterou jsme uzavřeli s původním majitelem. Vznikla tedy napínává situace – propa-

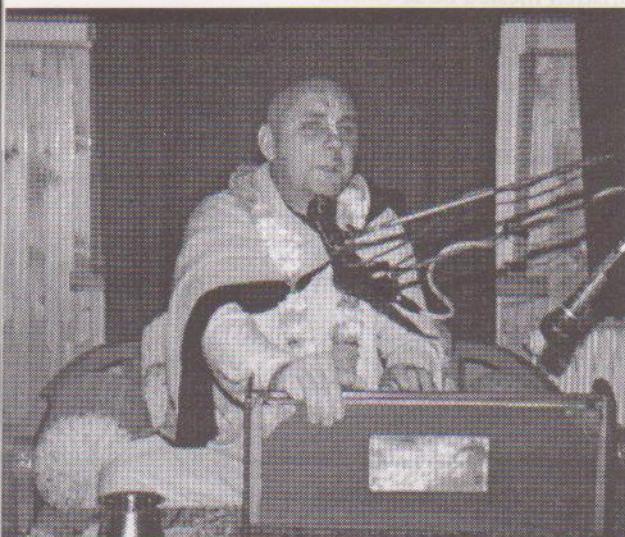
vše dobře dopadlo a do Protivanova se začali sjíždět oddaní, přátelé Kṛṣṇy z tuzemska i ze zahraničí

– sami nebo s rodinami. Kuchaři žhavili várnice, aby připravili oběd pro 150 osob, oddaní přetrváeli jídelnu na chrám – Śyāmānanda Prabhu přivezl svá překrásná Božstva Šrī Šrī Gaura-Nitāī, Raghunātha-priya Prabhu přivezl *mūrti* Šrīla Prabhupādhy. V kuchyni, která v posledních hodinách prošla asi nejzvrubnější očistou ve své čtyřicetileté historii, se již připravovalo místo obvyklého vepřového čistě vegetariánské jídlo, určené pro potěšení Šrī Kṛṣṇy. Poté, co bylo jídlo nabídnuto Božstvům, pochutnali si všichni – vyhodovělí po dlouhé cestě. A večer byl první společný *kīrtan* – extatické zpívání Hare Kṛṣṇa *māhā-mantry*. Po krátkém přivítání a několika důležitých informacích měl každý čas se zabydlet ve

1997

jiné země na starosti i rozvoj vědomí Kṛṣṇy v Česku, však zůstal v pražském chrámu, kvůli silnému zánetu očí. Bylo to zklamání. Nicméně hned v neděli ráno, při přednášce ze Šrīmad-Bhāgavatamu všichni přítomní kteří Mañidhāra Prabhu ještě neznali, byli jeho veselými a zároveň velice praktickými přednáškami mile překvapeni. V poledne pokračoval Mañidhāra Prabhu v předávání svého poznání a realizaci při dvouhodinovém pásmu „Otázek a odpovědí“ a večer zakončil úžasnou přednáškou z „*Bhagavad-gītā* – taková, jaká je“ Svavāsa Prabhu, náš milý a nenápadný host, který je prezidentem chrámu v Los Angeles, jednoho z největších v Americe.

V podobném duchu hlubokých duchovních real-

gace v plném proudu, desítky přihlášených, měsíc před začátkem a smlouva

izací podaných velice dobře stravitelnou formou proběhly i následující dny. V pondělí přicestoval další host, doktor Partap S. Chauhan z Indie. Nejen proto, aby po čtyři dny přednášel o ayurvédě – dávné a tisíciletími ověřené vědě o těle, zdraví, prevenci, stravě atd. – ale také aby od rána do večera vyhověl všem, kdo se na něho obrátili s žádostí o pomoc se svými zdravotními problémy. V úterý nakonec přijel i Šríla Suhotra Swami – v tmavých brýlích a se zarudlýma očima – nicméně připraven kázat všem zúčastněným o absolutní povaze Šrí Kṛṣṇu a Jeho čisté oddané službě i přes nepříjemné zdravotní problémy. Jak má již Mahārāja ve zvyku, ještě předtím, než večer začal přednášet na téma Šrīmad Bhagavad-gīty, umožnil všem přítomným po několik desítek minut vychutnat díky svému čistému a duchovně mocnému zpěvu svaté jméno Pána – *Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare.* Ti, kdo se snad nestihli plně absorbovat do této vznešené meditace, dostali příležitost hned další den, kdy proběhl další z oblibených *kīrtan* „Stay High Forever“, neboli několikahodinové zpívání *Hare Kṛṣṇa mahā-mantry*, které Šríla Prabhupāda nazval „Zůstaň nahoře navždy.“ Děti, dospělí, staří, noví i zkušení oddaní, všichni našli duchovní štěstí a nové realizace při tomto extatickém zpívání a tančování.

Takto probíhaly i další

dny, kdy bylo možno vyslechnout přednášky Suhotry Mahārāje, Manidhāra Prabhu a Dr. Partapa. Ve volných chvílích bylo možno vidět vždy hlouček dobrovolníků, jak před kuchyní čistí zeleninu a sdělují si dojmy a realizace, na hřišti někteří hráli

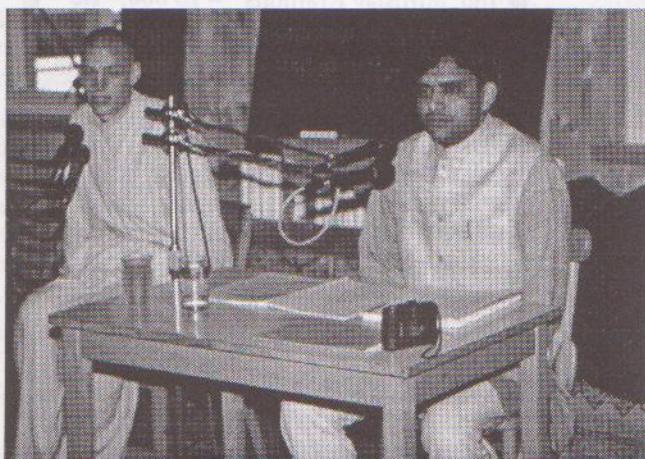
tomné.

Celkem vše fungovalo velice hezky hlavně díky obětavé službě mnoha z vás. Oddaní z pražského chrámu, z vegetariánského klubu Góvinda, z Lazů u Mariánských Lázní, ze Sokolova, Náchoda, Šumperka, Prostějova

volejbal, jiní nohejbal a další se v klidu projížděli na lodičkách po rybníku pod táborem. Někteří často vycházeli na výslapu do širého okolí Drahanské vrchoviny. Občas pršelo, občas vysvitlo slunce a i když bylo poměrně chladno a tekla pouze studená voda (poslední den dokonce již žádná), přesto panovala uvolněná a radostná nálada. To vše bylo ještě dobarveno třikrát denně chutným *prasādam*, které připravovali kuchaři z chrámu. Rādhēśa Prabhu a Mahādaya Maya Prabhu spolu s několika mladými a nadšenými pomocníky z prostějovské nāma-haṭṭa skupiny strávili v kuchyni celý týden. Od 4:00 ráno do 22 až 23:00 večer se snažili uspokojit svým kuchařským uměním Šrí Kṛṣṇu a všechny pří-

a okolí, z Ostravy, Havířova a dalších míst všichni přispěli ke zdaru celé akce svým zodpovědným a nadšeným přístupem. Bez milosti Kṛṣṇu a Jeho oddaných a bez vašeho přičinění by se taková akce nedala uskutečnit. Byla to první akce takového rozsahu u nás a podle ohlasů se dá říci, že se zdařila. Je to povzbuzení, ale i závazek pro příště. Duchovní

energie totiž znamená neustále více a lépe. Máme tedy před sebou nejen příjemné očekávání dalšího tábora příští rok, ale také novou transcendentální úzkost, aby se nám všem dohromady podařilo spolupracovat ještě lépe, vyhnout se chybám, kterých

jsme se nyní dopustili, a umožnit tak ještě většímu počtu duší zažít duchovní dovolenou s koupelí v oceánu svatého jména ve společnosti oddaných. Neexistuje snazší a mocnější proces jak se vyprostit ze spárů iluze, než být s oddanými, zpívat v jejich společnosti Hare Kṛṣṇa *mahā-mantru*, naslouchat Śrīmad-Bhāgavatamu a Bhagavad-gītě a přijímat společně *prasādam*. To je duchovní svět – Vaikuṇṭha. Vaikuṇṭha znamená bez úzkosti. Svět, ve kterém žijeme je *kunṭha* – plný úzkosti. Když se však lidé sejdou, aby opěvovali Pána zpíváním Hare Kṛṣṇa, vznikne duchovní vaikuṇṭhská atmosféra plná věčnosti, poznání a blaženosti.

Śrī Caitanya Mahāprabhu vysvětlil Sanātanovi Gosvāmīmu: „Všechna zjevená písma potvrzují, že

i pouhým okamžikem ve společnosti čistého oddaného lze dosáhnout veškerého úspěchu.“

*,sādhu-saṅga‘, sādhu-saṅga‘
— sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge
sarva-siddhi haya*

Za všechny oddané bychom vám chtěli poděkovat za vaši milou společnost a shovívavost s naší organizací a těšíme se opět na další setkání s vámi při oddané službě Śrī Kṛṣṇovi a naplňování Jeho mise v tomto světě.

Zveme vás tedy již nyní na další tábor Nāma-haṭta v roce 1998. Doufáme, že ti, kteří se nemohli zúčastnit nyní, najdou příští rok více odhodlání překonat různé nástrahy *māyi* a nenechají se znova připravit o takový nektar.

Hare Kṛṣṇa
Aśvahari dāsa

Děkujeme za vaše sponzorské dary, bez kterých by nebylo možné pozvat naše vzácné hosty!

Ing. Miroslav Kramoliš	– 10 000,- Kč
David a Hana Mervartovi	– 1 000,- Kč
Marek Kuča	– 1 000,- Kč
Pavel Hájek	– 1 000,- Kč
Zoja Doubková	– 1 000,- Kč
Jarmila Paulusová	– 500,- Kč
Milada Červenková	– 500,- Kč
Martin Stejskal	– 500,- Kč
Milada Smýkalová	– 500,- Kč
Milan a Soňa Safrkovi	– 500,- Kč
Rohrerovi	– 500,- Kč
Petr Nedbal	– 360,- Kč
Olga Přikrylová	– 300,- Kč
Jana Plachá	– 200,- Kč

Žádost o pomoc

Chtěli bychom využít těchto řádek, abychom vás požádali o pomoc při hledání vhodného areálu pro další letní tábor Nāma Haṭta. Pokud byste věděli o areálu, který pojme 150–200 osob, kde je velká místnost, učebny, kuchyň k dispozici, sociální zařízení zvlášť pro muže a zvlášť pro ženy, v dosahu běžných spojů a pokud možno ze všech koutů Čech stejně daleko, dejte nám vědět. Může to být nějaké rekreační středisko, bývalý pionýrský tábor nebo i internát nějaké školy, které jsou levné a o prázdninách prázdné.

Kontakt: 02 / 302 12 82 - Centrum pro vědská studia nebo Aśvahari dāsa 06994 / 309 93 – Havířov.

Popřípadě nechte vzkaz nebo napište na adresu redakce.

Děkujeme!
Hare Kṛṣṇa

Śrī Guru-paramparā

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda

- (1) *kṛṣṇa hoite catur-mukha, hoy kṛṣṇa-sevonmukha,
brahmā hoite nāradera mati
nārada hoite vyāsa, madhwa kohe vyāsa-dāsa,
pūrṇaprajña padmanābha gati*
- (2) *nṛhari mādhava-bamīśe, akṣobhya paramahāṁse,
śiṣya boli' aṅgikāra kore
akṣobhyera śiṣya jaya- tīrtha nāme paricaya,
tāra dāsyे jñānasindhu tote*
- (3) *tāhā hoite dayānidhi, tāra dāsa vidyānidhi,
rājendra hoilo tāhā ha 'te
tāhāra kiñkora jaya- dharma nāme paricaya,
paramparā jāno bhālo mate*
- (4) *jayadharma-dāsyे khyāti, śrī puruṣottama-jati,
tā ha 'te brahmaṇya-tīrtha sūri
vyāsatīrtha tāra dāsa, lakṣmīpati vyāsa-dāsa,
tāhā ha 'te mādhavendra purī*
- (5) *mādhavendra purī-bara, śiṣya-bara śrī-īśwara,
nityānanda, śrī-adwaita vibhu
īśwara-purike dhanya, korilen śrī-caitanya,
jagad-guru gaura mahāprabhu*
- (6) *mahāprabhu śrī-caitanya, rādhā-kṛṣṇa nahe anya,
rūpānuga janera jīvana
viśwambhara priyāṅkara, śrī-swarūpa dāmodara,
śrī-gosvāmī rūpa-sanātana*
- (7) *rūpa-priya mahājana, jīva, raghunātha hana,
tārapriya kavi kṛṣṇadāsa
kṛṣṇadāsa-priya-bara, narottama seva para,
jāra pada viśwanātha-āśa*
- (8) *viśwanātha-bhakta-sātha, baladeva jagannātha,
tāra priya śrī-bhaktivinoda
mahā-bhāgavata-bara, śrī-gaurakiśora-bara,
hari-bhajanete jā 'ra moda*
- (9) *ihāra paramahāṁsa, gaurāṅgera nija-bamśa,
tādera caraṇe mama gati
āmi sebā-udāśīna, nāmete tridaṇḍī dīna,
śrī-bhaktisiddhānta saraswati*

1) Na počátku stvoření obdržel čtyřhlavý Brahmā vědu o oddané službě od Nejvyššího Pána Šrí Kṛṣṇy. Devarši Nārada pochopil tuto božskou vědu od Brahmá. Velký světec Kṛṣṇa Dvaiapáyana Vyāsa, který byl zmocněn sestavit védskou literaturu, se stal žákem Devaršiho Nārady. Šrīpāda Madhvācārya, zakladatel školy védántské filozofie *Śuddha-dvaita*, který ve třináctém století navštívil Vyāsadeva v Badarikásramu, aby se od něho učil védántsou filozofii, si říká služebník Kṛṣṇy Dvaiapáyany Vyāsy. Pūrnaprajña Tīrtha (Madhva) je guruem a jediným útočištěm Padmanābhy Tīrthy.

2) Další dva hlavní žáci Madhvy jsou Nṛhari Tīrtha a Mādhava Tīrtha. Mādhava Tīrtha přijal za žáka velkého *paramahāṁsa* Akṣobhyu Tīrthu. Nejpřednější žák Akṣobhyi Tīrthy byl znám jako Jayatīrtha. Služba Jayatīrthovi náleží jeho žáku Jñānasindhuovi.

3) Dayānadhi obdržel vědu o oddané službě od Jñānasindhua a Vidyānidhi (Vidyādhirāja Tīrtha) byl služebníkem Dayānidhiho. Rājendra Tīrtha se stal žákem Vidyādhirāje Tīrthy. Služebník Rājendry Tīrthy byl známý jako Jayadharma nebo Vijayadhvaja Tīrtha. Tímto způsobem byste měli správně porozumět této učednické posloupnosti.

4) Velký *sannyāsi* Šrí Puruṣottama Tīrtha obdržel poznání ve službě svému guruovi, Vijayadhvaja Tīrthovi (Jayadharovi). Hlavním žákem Puruṣottamy Tīrthy byl Subrahmanyā Tīrtha. Jeho služebník byl velký Vyāsa Tīrtha (Vyāsa Rāya). Služebníkem Vyāsa Tīrthy byl Lakṣmīpati Tīrtha, jehož žákem byl Mādhavendra Purī Gosvāmī.

5) Předním žákem Mādhavendry Purīho byl Īśvara Purī a dalšími dvěma jeho žáky byli Šrí Nityānanda Prabhu a Advaita Ācārya, uznávané inkarnace Boha. Šrí Caitanya Mahāprabhu, duchovní učitel všech světů, obdařil Īśvaru Purīho velkým šestím tím, že ho přijal za Svého duchovního mistra.

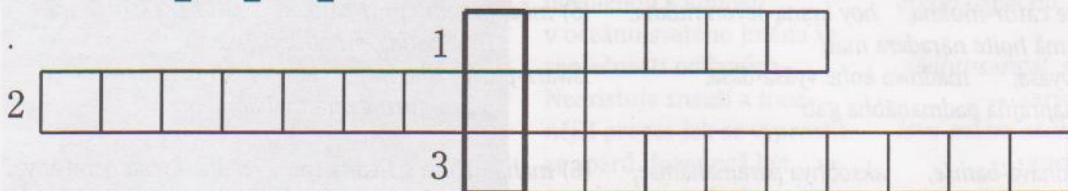
6) Mahāprabhu Šrí Caitanya se nelíší od Šrí Šrí Rādhy a Kṛṣṇy a je životem vaiśnavů, kteří následují Šrīlu Rūpu Gosvāmīho. Šrī Svarūpa Dāmodara Gosvāmī, Rūpa Gosvāmī a Sanātana Gosvāmī poskytuji Viśvambharovi (Šrí Caitanyovi) velké šestí.

7) Velké duše Jīva Gosvāmī a Raghuṇātha dāsa Gosvāmī byli velice draží Rūpovi Gosvāmīmu. Jīva Gosvāmī byl žákem Rūpy Gosvāmīho a Raghuṇātha dāsa Gosvāmī, žák Yadunandana Ācāryi, žáka Advaity Ācāryi, byl přijat Rūpou a Sanātanou jako jejich třetí bratr. Milovaným studentem Raghuṇātha dāse Gosvāmīho byl Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī. Kṛṣṇadāsa Kavirāja byl důvěrným přítelom Lokanātha Gosvāmīho. Žili společně ve Vṛndāvanu a neustále spolu rozmlouvali o Kṛṣṇovi. Lokanātha Gosvāmī, žák Gadādhara Paṇḍita, měl pouze jediného žáka, jehož jméno bylo Narottama dāsa. Narottama dāsa byl neustále zaměstnaný ve službě svému *guruovi* a zaměstnával se také ve službě důvěrnému příteli svého *guru*. Tak se stal velmi drahým Kṛṣṇadāsovi Kavirājovi Gosvāmīmu. Sloužit nohám Narottama dase Thākura bylo jedinou touhou Viśvanātha Cakravartiho Thākura, který byl čtvrtým ācāryou v žákovské posloupnosti od Narottama dāse.

8) Viśvanātha Cakravarti Thākura byl *śikṣā-guru* (duchovní mistr), který dává pokyny Baladevu Vidyābhūṣaṇa, kterého učil příkazy Śrimad-Bhāgavatamu. Jagannātha dāsa Bābāji byl velice známým ācāryou po Baladevovi Vidyābhūṣaṇovi a byl milovaným *śikṣā-guruem* Šrí Bhaktivinoda Thākura. Důvěrný přítel a společník Bhaktivinoda Thākura byl *māhā-bhāgavata* Šrí Gaurakiśora dāsa Bābāji, který nacházel radost jedině v *hari-bhajanu*.

9) Tito velcí svatí vaiśnavové jsou všichni *paramahāṁsové* neboli oddaní na nejvyšším stupni a jsou všichni součástí duchovní rodiny Pána Gaurāṅgy. Jejich lotosové nohy jsou mým útočištěm. Nemám žádný skutečný zájem o oddanou službu a jsem ubohý a nízký *tridaṇḍī sannyāsi* jménem Šrí Bhaktisiddhānta Sarasvatī.

Kṛṣṇova křížovka

1. Tisícihlavá hadí inkarnace Pána, která na svých kapích podpírá planety.
2. Jméno Nejvyšší Osobnosti Božství, kterou nelze vnímat nečistými hmotnými smysly.
3. Zlý a podlý syn velkého učitele válečného umění Dronācāryi, který zabil děti Pāṇḍuovců.

Kdo je duchovním mistrem celého vesmíru a narodil se jeden den po Janmāštami? To byla tajenka minulé křížovky: VIŚVAGURU (Šrīla Prabhupāda ki jaya!)

Videokazety – letní seminář Nāma Haṭṭa – červen 1997 (125,- Kč za kazetu + poštovné)

Datum	Přednášející	Téma	min.	Číslo	Ze dne
22.6.1997	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.17	90	1	Neděle
	HG Mañidhāra Prabhu	Otzázky a odpovědi	90	5	
	HG Svavāsa Prabhu	Bg 18.65	80	6	
23.6.1997	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.18	90	2	Pondělí
	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.19	80	3	
24.6.1997	HH Suhotra Swami	Bg 18.66	60	8	Úterý
	HH Suhotra Swami	ŠB 1.2.20	70	7	
25.6.1997	HH Suhotra Swami	Stay High Forever	50	10	Středa
	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.21	80	4	
26.6.1997	HH Suhotra Swami	Bg 18.67	80	11	Čtvrtek
27.6.1997	HH Suhotra Swami	ŠB 1.2.22	60	12	Pátek
22.6.–27.6.97		Dokument	20	9	Ne–Pá

Audiokazety – letní seminář Nāma Haṭṭa – červen 1997 (50,- Kč za kazetu + poštovné)

Datum	Přednášející	Téma	Počet	Číslo	Ze dne
22.6.1997	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.17	1	1	Neděle
	HG Mañidhāra Prabhu	Otzázky a odpovědi	1	2	
	HG Svavāsa Prabhu	Bg 18.65	1	3	
23.6.1997	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.18	1	4	Pondělí
	Dr. Partap S. Chauhan	Úvod do ayurvedy	2	5+6	
	HG Mañidhāra Prabhu	Bg 18.47	1	7	
24.6.1997	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.19	1	8	Úterý
	Dr. Partap S. Chauhan	Tridoṣa	2	9+10	
	HH Suhotra Swami	Bg 18.66	1	11	
25.6.1997	HH Suhotra Swami	ŠB 1.2.20	1	12	Středa
	Dr. Partap S. Chauhan	Jak si udržet zdraví	3	13+14	
	HH Suhotra Swami	Stay High Forever	2	15+16	
26.6.1997	HG Mañidhāra Prabhu	ŠB 1.2.21	1	17	Čtvrtek
	Dr. Partap S. Chauhan	Recepty pro zdraví	2	18+19	
	HH Suhotra Swami	Bg 18.67	1	20	
27.6.1997	HH Suhotra Swami	ŠB 1.2.22	1	21	Pátek

Harināmanandovo saṅkīrtanové sabdāī

Alespoň 2–3 různé druhy zeleniny:

4 velké brambory, oloupané a nakrájené na kostky
2x2 cm

2 mrkve, rozkrojené po délce na čtvrtky a pak
šikmo nakrájené na 2,5 cm kousky

1/2 malého květáku, rozdělená na malé růžičky

1 malý baklažán, nakrájený na kostičky 2x2 cm

2 lžíce ghí

2 cm kousek čerstvého zázvoru, nastrouhaný (nebo
1/2 čl mletého)

1 lžíčka indického kmínu

1/2 lžíčky anýzu

1/2 lžíčky mletého koriandru

1/2 lžíčky kurkumy

1/4 lžíčky asafoetidy

2 lžíčky soli

300–400 ml rajčatové pasty

300 ml vody

Rozehřejte ghí, smažte čerstvý zázvor, kmín a anýz
dokud lehce nezhnědnou. Přidejte brambory
a mrkev a smažte je 3–4 minuty. Přidejte ostatní
koření, zamíchejte a přilije vodu a ostatní zeleninu.
Přiveďte k varu a přiklopené vařte dokud není zele-
nina měkká, ale ne rozvařená. Přidejte rajčatovou
pastu, sůl a zamíchejte.

Slané lasí (Nimkin Lassi)

1 lžíčka nasucho oprážené-
ho kmínu, umletého

1 l bílého jogurtu nebo pod-
máslí

7 dl vody

3 lžíce citronové šťávy

2 lžíčky soli

Všechny přísady dobře
našlehejte nebo umixujte.

Varianta:

V období, kdy roste máta,
přidejte několik čerstvých
mátových listů a dobře roz-
mixujte. Pokud chcete,
můžete nejprve rozmixovat
listy s částí vody, přes jemné
sítko vymačkat a přidat
k ostatním případám.

Indická „čokoláda“ (Laddu)

350 g másla

400 g cizrnové mouky
(příp. hladké pšeničné mouky)

2 lžíce strouhaného kokosu

2 lžíce nasekaných vlašských nebo lískových ořechů

1/2 lžíčky mletého kardamónu

nebo 1 lžíčka mleté skořice

250 g moučkového cukru

V páni nebo kastrolu se silným dnem rozechřejte
máslo a přisypejte mouku. Za stálého míchání smaž-
te, dokud mouka nezíská zlatohnědou barvu.

Přidejte kokos a ořechy a kardamón nebo skořici
a ještě chvíli smažte. Odstavte z ohně a přidejte pro-
sátý moučkový cukr. Velmi dobré promíchejte!

Nechte trochu vychladnout a navlhčenýma rukama
tvarujte kuličky velikosti vlašského ořechu. Můžete
také rozprostřít teplou hmotu na plech nebo tac
a po vychladnutí rozkrájet na kostičky.

Nezapomeňte všechno nabídnout Kršnovi!

Vaiṣṇavský kalendář 1997

Září

- 7.9. 1997 Ne Sīta (manželka Advaity Ācāryi), zjevení
10.9. 1997 St Šrī Rādhāśṭamī, zjevení Šrīmatī Rādhārānī (půst do poledne)
13.9. 1997 So Parsva Ekādašī, půst od obilovin a luštěnin, úplný půst do poledne za Vāmana Dvādašī a příchod Šrīly Bhaktivinoda Ṭhākura
14.9. 1997 Ne Dvādašī, přerušení půstu 6:37 – 7:35 *; Šrī Vāmana Dvādašī, zjevení Vāmanadevy (půst se drží na Ekādašī dopoledne, dnes hostina); Šrīla Jīva Gosvāmī, zjevení; Šrīla Bhaktivinoda Ṭhākura, zjevení
15.9. 1997 Po Haridāsa Ṭhākura, odchod
16.9. 1997 Út Začíná třetí měsíc Caturmāsyi, půst od mléka po dobu jednoho měsíce.
27.9. 1997 So Indira Ekādašī, půst od obilovin a luštěnin
28.9. 1997 Ne Dvādašī, přerušení půstu 6:58 – 10:55 *

Říjen

- 11.10. 1997 So Rāmacandra Vijayotsava (vítězství Pána Rāmacandry nad Rāvanou)
12.10. 1997 Ne Pasankusa Ekādašī, půst od obilovin a luštěnin
13.10. 1997 Po Dvādašī, přerušení půstu 7:21 – 10:59 *
15.10. 1997 St Murāri Gupta, odchod; začíná čtvrtý měsíc Caturmāsyi, půst od urad dálmu po dobu jednoho měsíce
16.10. 1997 Čt začíná měsíc Dāmodara (Kārtika)
20.10. 1997 Po Narottama dāsa Ṭhākura, odchod
24.10. 1997 Pá Vīracandra, zjevení
26.10. 1997 Ne Rama Ekādašī, půst od obilovin a luštěnin
27.10. 1997 Po Dvādašī, přerušení půstu 8:33 – 10:05

Listopad

- 1.11. 1997 So Govardhana Pūja, Go Pūja, (uctívání kopce Govardhana); Rāsikānanda, zjevení
2.11. 1997 Ne Vāsudeva Ghoša, odchod
4.11. 1997 Út Šrīla Prabhupāda, odchod, půst do poledne
8.11. 1997 So Gadādhara Gosvāmī, odchod; Dhanañjaya Pañdit, odchod; Šrīnivāsa Ācārya, odchod
10.11. 1997 Po Gaura Kiśora dāsa Babajī, odchod, půst do poledne
11.11. 1997 Út Utthana Ekādašī
12.11. 1997 St Trayodašī, přerušení půstu 7:10 – 10:14